Diumenge 21 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 16,13-20): I havent arribat Jesús a la regió de Cesarea de Filip, preguntava als seus deixebles, dient: «Qui diuen els homes que és el Fill de l'home?». Ells respongueren: «Uns que Joan Baptista, d'altres que Elies, uns altres que Jeremies o un dels profetes». Els diu: «I vosaltres, qui dieu que soc jo?». I responent Simó Pere, li diu: «Tu ets el Crist, el Fill del Déu viu». I responent Jesús, li diu: «Benaurat ets, Simó Barjona, perquè no t'ha revelat això ni la carn ni la sang, sinó el meu Pare, que està en els cels. I jo et dic que tu ets Pere, i damunt aquesta pedra edificaré la meva Església; i les portes de l'infern no prevaldran contra ella. Et donaré les claus del regne dels cels, i tot allò que lligaràs a la terra serà lligat als cels, i tot allò que deslligaràs a la terra serà deslligat als cels». Llavors ordenà als deixebles que no diguessin a ningú que ell era el Crist.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Qui diuen els homes que és el Fill de l'home? I vosaltres, qui dieu que soc jo?»

Mn. Joaquim MESEGUER García
(Rubí, Barcelona, Espanya)

Avui, la professió de fe de Pere a Cesarea de Felip obre la darrera etapa del ministeri públic de Jesús i ens prepara a l'esdeveniment suprem de la seva mort i resurrecció. Després de la multiplicació dels pans i els peixos, Jesús decideix retirar-se durant un temps amb els apòstols per a intensificar llur formació; en ells, l'Església, llavor del Regne de Déu en el món, comença a fer-se visible.

Fa dos diumenges, quan contemplàvem Pere caminant sobre les aigües i enfonsar-se en elles, escoltàvem com Jesús el reprenia: «Quina poca fe! Per què has dubtat?» (Mt 14,31). Avui, la reconvenció es canvia en elogi: «Feliç de tu, Simó, fill de Jonàs» (Mt 16,17). Sortós de Pere perquè ha obert el seu cor a la revelació divina i ha reconegut en Jesucrist el Fill de Déu Salvador. Al llarg de la història, han estat plantejades les mateixes preguntes: «Qui diuen els homes que és el Fill de l'home? (...). I vosaltres, qui dieu que soc jo?» (Mt 16,13.15). Nosaltres també, en algun moment o altre, hem hagut de respondre qui és Jesús per a mi i què reconec en Ell; d'una fe rebuda i transmesa per uns testimonis (pares, catequistes, sacerdots, mestres, amics...) hem passat a una fe personalitzada en Jesucrist, de la qual també ens hem convertit en testimonis, ja que en això consisteix el nucli essencial de la vocació cristiana.

Només des de la fe i la comunió amb Jesucrist vencerem el poder del mal. El Reialme de la Mort es manifesta entre nosaltres, ens fa sofrir i ens planteja molts interrogants; tanmateix, també el Regne de Déu es fa present enmig nostre i desvetlla l'esperança; i l'Església, sagrament del Regne de Déu en el món, fonamentada en la roca de la fe que va confessar Pere, ens fa néixer a l'esperança i al goig de la vida eterna. Mentre en el món visqui la humanitat, caldrà donar esperança, i mentre calgui donar esperança, la missió de l'Església serà necessària; per això, les portes del Reialme de la mort no prevaldran pas contra ella, ja que el Crist, present enmig del seu poble, així ens ho garanteix (cf. Mt 16,18).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El benaurat Pere és el primer dels apòstols, amador impetuós del Crist, de qui va merèixer escoltar: 'I jo et dic que tu ets Pere', i sobre aquesta pedra edificaré la fe que acabes de confessar» (Sant Agustí)

- «Cada un de nosaltres és una petita pedra, però en les mans de Jesús s'orienta a la construcció de l'Església: ella és comunitat de vida, feta de moltíssimes pedres, totes diferents, que formen un únic edifici en el signe de la fraternitat i de la comunió» (Francesc)

- «En el col·legi dels Dotze, Simó Pere tenia el primer lloc. Jesús li confià una missió única. (...) El Crist, 'Pedra viva' (1Pe 2,4), assegura a la seva Església, edificada sobre Pere, la victòria sobre els poders de la mort. Pere (...) tindrà la missió de guardar aquesta fe de tot defalliment i de refermar-hi els seus germans (cf. Lc 22,32)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 552)